

"মৰমৰ সন্তানসকল – তোমালোকৰ সময় বহুত ভেলুৱেব'ল (মূল্যবান) হয়, সেইবাবে অদৰকাৰী কথাত নিজৰ সময় নষ্ট নকৰিবা"

প্ৰশ্ন: মনুষ্যৰ পৰা দেৱতা হ'বৰ কাৰণে পিতাৰ কোনটো শ্ৰীমত প্ৰাপ্ত হৈছে?

উত্তৰ: সন্তানসকল, তোমালোক যিহেতু মনুষ্যৰ পৰা দেৱতা হোৱাগৈ গতিকে 1) কোনো আসুৰিক স্বভাৱ থকা উচিত নহয়, 2) কাৰো প্ৰতি ক্ৰোধ কৰিব নালাগে, 3) কাকো দুখ দিব নালাগে, 4) কোনোধৰণৰ অদৰকাৰী কথা কাণেৰে শুনিব নালাগে। পিতাৰ শ্ৰীমত হৈছে - হিয়েৰ ন' ইভিল (বেয়া নুশুনিবা).....।

ওঁম শান্তি। তোমালোক সন্তানসকলৰ বৈঠক অতি চিম্পুল (সাধাৰণ)। য'তে-ত'তে বহিব পাৰা। লাগিলে জংঘলত বহা, পাহাৰৰ ওপৰত বহা, ঘৰত বহা বা জুপুৰিত বহা, য'তে-ত'তে বহিব পাৰা। এনেকৈ বহিলে তোমালোক সন্তানসকল ট্ৰান্সফাৰ (স্থানান্তৰ) হৈ যোৱা। তোমালোক সন্তানসকলে জানা এতিয়া আমি মনুষ্য, ভৱিষ্যতৰ কাৰণে দেৱতা হৈ আছোঁ। আমি কাঁইটৰ পৰা ফুল হৈ আছোঁ। বাবা বাগিচাৰ গৰাকীও হয়, মালীও হয়। আমি পিতাক স্মৰণ কৰি আৰু 84 ৰ চক্ৰ ঘূৰাই ট্ৰান্সফাৰ হৈ আছোঁ। ইয়াত বহা, লাগিলে য'তেই নবহা তোমালোক ট্ৰান্সফাৰ হৈ হৈ মনুষ্যৰ পৰা দেৱতা হৈ যোৱাগৈ। বুদ্ধিত এইম-অৱজেক্ট (লক্ষ্য-উদ্দেশ্য) আছে, আমি এয়া (দেৱী-দেৱতা) হৈ আছোঁ। যিয়েই কাম-কাজ কৰা, বুটি বনোৱা, বুদ্ধিৰে কেৱল পিতাক স্মৰণ কৰা। সন্তানসকলে এইটো শ্ৰীমত পাইছে - চলোঁতে-ফুৰোঁতে সকলো কৰিও কেৱল স্মৃতিত থকা। পিতাৰ স্মৃতিৰে উত্তৰাধিকাৰো স্মৃতিত আছে, 84 ৰ চক্ৰও স্মৃতিত আছে। ইয়াত আৰু কি কষ্ট আছে, একোৱেই নাই। যিহেতু আমি দেৱতা হওঁগৈ গতিকে কোনো আসুৰিক স্বভাৱো থকা উচিত নহয়। কাৰো প্ৰতি ক্ৰোধ নকৰিবা, কাকো দুখ নিদিবা, কোনোধৰণৰ অদৰকাৰী কথা কাণেৰে শুনিব নালাগে। কেৱল পিতাক স্মৰণ কৰা। বাকী সংসাৰৰ পৰচৰ্চা-পৰনিন্দাৰ কথা বহুত শুনিলা। আধাকল্পৰ পৰা এইবোৰ শুনি শুনি তোমালোক অৱনমিত হৈ গ'লা। এতিয়া পিতাই কয় – এই পৰচৰ্চা-পৰনিন্দাৰ নকৰিবা। অমুক এনেকুৱা, এওঁৰ এইটো আছে। কোনোধৰণৰ অদৰকাৰী কথা ক'ব নালাগে। এয়া যেন নিজৰ সময় নষ্ট কৰা। তোমালোকৰ সময় বহুত ভেলুৱেব'ল (মূল্যবান) হয়। পঢ়াতেই নিজৰ কল্যাণ আছে, ইয়াৰ দ্বাৰাই পদ পাবা। সেই পঢ়াত বহুত পৰিশ্ৰম কৰিবলগীয়া হয়। পৰীক্ষাত উত্তীৰ্ণ হ'বলৈ বিদেশলৈ যায়। তোমালোককতো কোনো কষ্ট নিদিয়ো। পিতাই আত্মাসকলক কয় – মোক; পিতাক স্মৰণ কৰা, ইজনক-সিজনৰ মুখামুখিকৈ বহুৱায়, তথাপিও পিতাৰ স্মৃতিত থকা। স্মৃতিত বহোঁতে বহোঁতে তোমালোক কাঁইটৰ পৰা ফুল হৈ যোৱাগৈ। কিমান ভাল যুক্তি, গতিকে পিতাৰ শ্ৰীমতত চলিব লাগে নহয় জানো। প্ৰত্যেকৰে বেলেগ বেলেগ বেমাৰ থাকে। গতিকে প্ৰত্যেক বেমাৰৰ কাৰণে চাৰ্জন (চিকিৎসক) আছে। ডাঙৰ ডাঙৰ ব্যক্তিসকলৰ বিশেষ চাৰ্জন নাথাকে জানো। তোমালোকৰ চাৰ্জন কোন হৈছে? ভগৱান। তেওঁ হৈছে অবিনাশী চাৰ্জন। তেওঁ কয় - মই তোমালোকক আধাকল্পৰ কাৰণে নিৰোগী কৰি তোলাঁ। কেৱল মোক স্মৰণ কৰা তেতিয়া বিকৰ্ম বিনাশ হ'ব। তোমালোক 21 জন্মৰ কাৰণে নিৰোগী হৈ যাবা। এইটো গাৰ্টি বান্ধি ল'ব (দুট প্ৰতিজ্ঞা হ'ব) লাগে। স্মৃতিৰ দ্বাৰাই তোমালোক নিৰোগী হৈ যাবাগৈ। পুনৰ 21 জন্মৰ কাৰণে কোনো ৰোগ নহ'ব। যদিও আত্মাতো অবিনাশী হয়, শৰীৰহে ৰোগী হয় কিন্তু ভোগেতো আত্মাই নহয় জানো। তাত আধাকল্প তোমালোক কেতিয়াও ৰোগী নহ'বা। কেৱল স্মৃতিত তৎপৰ হৈ থকা। ছাৰ্ভিচতো (সেৱাতো) সন্তানসকলে কৰিবই লাগে। প্ৰদৰ্শনীত ছাৰ্ভিচ কৰোঁতে কৰোঁতে সন্তানসকলৰ ডিঙি শুকাই যায়। কোনো সন্তানে আকৌ ভাবে আমি ছাৰ্ভিচ কৰি কৰি বাবাৰ ওচৰলৈ গুচি যাম। এয়াও বহুত ভাল ছাৰ্ভিচ কৰাৰ উপায়। প্ৰদৰ্শনীতো সন্তানসকলে বুজাব লাগে। প্ৰদৰ্শনীত পোন-প্ৰথমে এই লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ চিত্ৰ দেখুওৱাব লাগে। এইখন হৈছে 'এ ৱান' চিত্ৰ। ভাৰতত আজিৰ পৰা 5 হাজাৰ বছৰ পূৰ্বে যথায়থ এওঁলোকৰ ৰাজত্ব আছিল। প্ৰচুৰ ধন আছিল। পবিত্ৰতা-সুখ-শান্তি সকলো আছিল। কিন্তু ভক্তি মার্গত সত্যযুগক লাখ লাখ বছৰ বুলি কৈ দিছে তেন্তে কিবা কথা কেনেকৈ স্মৃতিত আহিব, এই লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ চিত্ৰখন ফাষ্টক্লাচ (প্ৰথম শ্ৰেণীৰ) হয়। সত্যযুগত 1250 বছৰ এইটো ডায়নেষ্টীয়ে (ৰাজবংশই) ৰাজত্ব কৰিছিল। আগতে তোমালোকেও নাজানিছিল। এতিয়া পিতাই তোমালোক সন্তানসকলক স্মৃতি সোঁৱৰাই দিছে যে তোমালোকে গোটেই বিশ্বত ৰাজত্ব কৰিছিল, তোমালোকে পাহৰি গ'লা নেকি? 84 জন্মও তোমালোকে লৈছা। তোমালোকেই সূৰ্যবংশী আছিল। পুনৰ্জন্মতো লয়েই। 84 জন্ম তোমালোকে কেনেকৈ ল'লা, এইটো বুজিবৰ কাৰণে অতি চিম্পুল (সাধাৰণ) কথা। অৱনমিত হৈ আহিলা, এতিয়া পুনৰ পিতাই আৰোহণ কলালৈ লৈ যায়। গায়নো কৰে – তোমালোকৰ যেতিয়া আৰোহণ কলা হয় তেতিয়া সকলোৰে কল্যাণ হয়। আকৌ শংখ আদি বজায়। এতিয়া তোমালোক সন্তানসকলে জানা যে হাহাকাৰ হ'ব, পাকিস্তানত চোৱা কি হৈ গৈছিল - সকলোৰে মুখেৰে এয়াই উচ্চাৰিত হৈছিল - হে

ভগৱান, হয় ৰাম এতিয়া কি হ'ব। এতিয়া এই বিনাশতো বহুত ডাঙৰ হয়, তাৰপাচত আকৌ জয়জয়কাৰ হ'ব। পিতাই সন্তানসকলক বুজায় - এই বেহদৰ (অসীমৰ) সৃষ্টিৰ এতিয়া বিনাশ হ'ব। বেহদৰ পিতাই তোমালোকক বেহদৰ জ্ঞান শুনায়। হদৰ (সীমিত) কথা হিষ্টী-জিওগ্ৰাফী (ভূগোল-বুৰঞ্জী)তো শুনি আহিছা। এইটো কোনেও গম পোৱা নাছিল যে লক্ষ্মী-নাৰায়ণে কেনেকৈ ৰাজত্ব কৰিলে। এওঁলোকৰ হিষ্টী-জিওগ্ৰাফী কোনেও নাজানে। তোমালোকে ভালদৰে জানা - ইমান জন্ম ৰাজত্ব কৰিলে তাৰপাচত এইটো ধৰ্ম আহে, ইয়াক কোৱা হয় স্পিৰিচুৱেল ন'লেজ (আধ্যাত্মিক জ্ঞান), যিটো স্পিৰিচুৱেল ফাদাৰে (পিতাই) সন্তানসকলক দিয়ে। তাততো মনুষ্যই, মনুষ্যক পঢ়ায়, ইয়াত আমাক আত্মাসকলক পৰমাত্মাই নিজৰ সমানকৈ গঢ়ি আছে। শিক্ষকে নিশ্চয় নিজৰ সমানকৈ গঢ়ি তুলিব।

পিতাই কয় - মই তোমালোকক নিজতকৈও উচ্চ দ্বৈত-মুকুটধাৰী কৰি তোলা। স্মৃতিৰে লাইটৰ মুকুট প্ৰাপ্ত হয়, আৰু ৪৪ৰ চক্ৰক জানিলে তোমালোক চক্ৰৱৰ্তী হৈ যোৱা, এতিয়া তোমালোক সন্তানসকলক কৰ্ম-অকৰ্ম-বিকৰ্মৰ গতিও বুজাইছে। সত্যযুগত কৰ্ম অকৰ্ম হয়। ৰাৱণ ৰাজ্যতহে কৰ্ম বিকৰ্ম হয়। ছিৰি নামি আহে, কলা কম হৈ হৈ অৱনমিত হ'বই লাগে। কিমান ছিঃ ছিঃ হৈ যায়। পুনৰ পিতা আহি ভক্তসকলক ফল দিয়ে। জগতত ভক্ততো সকলোৱে হয়। সত্যযুগত কোনো ভক্ত নাথাকে। ভক্তিৰ কাল্ট (পন্থ, পূজা-উপাসনা) ইয়াত আছে। তাততো জ্ঞানৰ প্ৰালন্ধ থাকে। এতিয়া তোমালোকে জানা আমি পিতাৰ পৰা বেহদৰ প্ৰালন্ধ লৈ আছোঁ। যিকোনো লোককে পোন-প্ৰথমে এই লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ চিত্ৰৰ ওপৰত বুজোৱা। আজিৰ পৰা ৫ হাজাৰ বছৰ পূৰ্বে এওঁলোকৰ ৰাজত্ব আছিল, বিশ্বত সুখ-শান্তি-পবিত্ৰতা সকলো আছিল, আন কোনো ধৰ্ম নাছিল। এই সময়ততো অনেক ধৰ্ম আছে, সেই প্ৰথম ধৰ্মটিৰ এতিয়া অস্তিত্ব নাই পুনৰ সেই ধৰ্মটি নিশ্চয় আহিব। এতিয়া পিতাই কিমান মৰমেৰে পঢ়ায়। কোনো যুদ্ধৰ কথা নাই, বেগৰ লাইফ (ভিকছ জীৱন), আনৰ ৰাজ্য, নিজৰ সকলো গুপ্ত। বাবাও গুপ্তভাৱে আহিছে। আত্মাসকলক বহি বুজায়। আত্মাইহে সকলোবোৰ কৰে। শৰীৰৰ দ্বাৰা ভূমিকা পালন কৰে। তেওঁলোক এতিয়া দেহ-অভিমানত আহি গৈছে। এতিয়া পিতাই কয় - দেহী-অভিমানী হোৱা। পিতাই অন্য কোনো কষ্ট নিদিয়। পিতা যেতিয়া গুপ্ত ৰূপত আহে তেতিয়া তোমালোক সন্তানসকলক গুপ্ত দানত বিশ্বৰ বাদশ্বাহী (সাম্ৰাজ্য) দিয়ে। তোমালোকৰ সকলো গুপ্ত সেইবাবে লোকাচাৰৰ ৰূপত কন্যাক যেতিয়া যৌতুক দিয়ে তেতিয়া গুপ্তভাৱে দিয়ে। বাস্তৱত গায়ন কৰা হয় - গুপ্ত দান মহাপুণ্য। দুই-চাৰিজন গম পালে তেতিয়া সেই শক্তি কম হৈ যায়।

পিতাই কয় - সন্তানসকল তোমালোকে প্ৰদৰ্শনীত পোন-প্ৰথমে এই লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ চিত্ৰৰ ওপৰত সকলোকে বুজোৱা। তোমালোকে বিচৰা নহয় - বিশ্বত শান্তি হওক। কিন্তু সেয়া কেতিয়া আছিল, এইটো কাৰো বুদ্ধিত নাই। এতিয়া তোমালোকে জানা - সত্যযুগত পবিত্ৰতা, সুখ, শান্তি সকলো আছিল, স্মৰণে কৰে অমুক স্বৰ্গবাসী হ'ল, একোৱেই বুজি নাপায়। যাৰ মনত যি আহে তাকে কৈ দিয়ে, অৰ্থ একো নাই। এয়া হৈছে ড্ৰামা। মৰমৰ সন্তানসকলৰ বুদ্ধিত জ্ঞান আছে আমি ৪৪ ৰ চক্ৰ পৰিক্ৰমা কৰোঁ। এতিয়া পিতা আহিছে - পতিত সৃষ্টিৰ পৰা পাবন সৃষ্টিলৈ লৈ যাবলৈ। পিতাৰ স্মৃতিত থাকি ট্ৰান্সফাৰ হৈ গৈ থাকে। কাঁইটৰ পৰা ফুল হৈ যায়। পুনৰ আমি চক্ৰৱৰ্তী ৰজা হ'মগৈ। গঢ়ি তোলাঁতাজন হৈছে পিতা। তেওঁ পৰম আত্মা সদায় পিয়ৰ (পবিত্ৰ) হয়। তেৱেঁই পিয়ৰ কৰি তুলিবলৈ আহে। সত্যযুগত তোমালোক সুন্দৰ হৈ যাবাগৈ। তাত নেচাৰেল বিউটি (প্ৰাকৃতিক সৌন্দৰ্য) থাকে। আজিকালিতো আৰ্টিফিচিয়েল (কৃত্ৰিম) ভাৱে শোভিত কৰে নহয় জানো। কি কি যে ফেশ্বন (ধুন) ওলাইছে। কেনেকুৱা কেনেকুৱা ড্ৰেচ (সাজপাৰ) পৰিধান কৰে। আগতে ফিমেলচ (মহিলাসকল) বহুত পৰ্দাৰ আঁৰত আছিল, যাতে কাৰো দৃষ্টি নপৰে। এতিয়াতো আৰুহে খোলাচা কৰি দিছে, গতিকে য'তে-ত'তে মলিনতা বাঢ়ি গৈছে। পিতাই কয় - হিয়েৰ ন' ইভিল (বেয়া নুশুনিবা).....।

ৰজাৰ পাৱাৰ (শক্তি) থাকে। ঈশ্বৰৰ অৰ্থে দান কৰে গতিকে তাত পাৱাৰ থাকে। ইয়াততো কাৰো পাৱাৰ নাই, যাৰ যি মন যায় সেয়াই কৰি থাকে। বহুত লেতেৰা মনুষ্য। তোমালোক বহুত সৌভাগ্যশালী হোৱা যে নাৱৰীয়াই হাতত ধৰিছে। তোমালোকেই কল্পই কল্পই নিমিত্ত হোৱা। তোমালোকে জানা প্ৰথমে মুখ্য হৈছে দেহ-অভিমান, তাৰপাচতহে সকলো ভূত আহে। পৰিশ্ৰম কৰিব লাগে নিজকে আত্মা বুলি বুজি পিতাক স্মৰণ কৰা, এয়া কোনো তিতা দৰব নহয়। কেৱল কয় - নিজকে আত্মা বুলি বুজি পিতাক স্মৰণ কৰা। তেতিয়া পিতাৰ স্মৃতিত যিমনেই খোজ নাকাঢ়া, কেতিয়াও ভৰি ভাগৰি নপৰিব। পাতল হৈ যাবা। বহুত সহায় পোৱা যায়। তোমালোক মাষ্টৰ সৰ্বশক্তিমান হৈ যোৱাগৈ। তোমালোকে জানা আমি বিশ্বৰ মালিক হওঁ, পিতাৰ ওচৰলৈ আহিছোঁ আৰু কোনো কষ্ট নিদিয়। কেৱল সন্তানসকলক কয় - হিয়েৰ ন' ইভিল। যিসকল সেৱাধাৰী সন্তান হয় তেওঁলোকৰ মুখেৰেতো সদায় জ্ঞান ৰল্লহে উচ্চাৰিত হ'ব। জ্ঞানৰ কথাৰ বাহিৰে অন্য কোনো কথা মুখেৰে উচ্চাৰিত হ'ব নোৱাৰে। তোমালোকে ব্যৰ্থ পৰচৰ্চা-পৰনিন্দাৰ কথা কেতিয়াও শুনিব নালাগে। সেৱা কৰোঁতাসকলৰ মুখেৰে সদায় ৰল্লহে উচ্চাৰিত হয়। জ্ঞানৰ কথাৰ বাহিৰে বাকীবোৰ হৈছে পাথৰ দলিওৱা। যদি পাথৰ

নদলিয়ায় তেন্তে নিশ্চয় জ্ঞান বুল দিয়ে, হয় পাথৰ দলিয়াব নহ'লে অবিনাশী জ্ঞান বুল দিব, যাৰ ভেলু (মূল্য) কথাৰে বৰ্ণনা কৰিব নোৱাৰি। পিতা আহি তোমালোকক জ্ঞান বুল দিয়ে। সেয়া হৈছে ভক্তি। পাথৰেই দলিয়াই থাকে।

সন্তানসকলে জানে বাবা অতি মিঠা হয়, আধাকল্প গায়ন কৰি আহিছে, তুমি মাতা-পিতা..... কিন্তু অৰ্থ একোৱেই বুজি পোৱা নাছিল। ভাটৌৰ সদৃশ কেৱল গায়ন কৰি আছিল। তোমালোক সন্তানসকল কিমান আনন্দিত হ'ব লাগে। বাবাই আমাক বেহদৰ উত্তৰাধিকাৰ বিশ্বৰ বাদশ্বাহী দিয়ে। 5 হাজাৰ বছৰ পূৰ্বে আমি বিশ্বৰ মালিক আছিলোঁ। এতিয়া নহয়, পুনৰ মালিক হ'মগৈ। শিৱবাবাই ব্ৰহ্মাৰ দ্বাৰা উত্তৰাধিকাৰ দিয়ে। ব্ৰাহ্মণ কুল লাগে নহয় জানো। ভাগীৰথ বুলি ক'লেও বুজিব নোৱাৰে সেইবাবে ব্ৰহ্মা আৰু তেওঁৰ আকৌ ব্ৰাহ্মণ কুল আছে। ব্ৰহ্মাৰ শৰীৰত প্ৰৱেশ কৰে সেইবাবে তেওঁক ভাগীৰথ বুলি কয়। ব্ৰহ্মাৰ সন্তান ব্ৰাহ্মণ হয়। ব্ৰাহ্মণ হৈছে টিকনি (আটাইতকৈ উচ্চ)। বিৰাট ৰূপে এনেকুৱা হয়, ওপৰত বাবা তাৰপাচত সংগমযুগী ব্ৰাহ্মণ যিসকল ঈশ্বৰীয় সন্তান হয়। তোমালোকে জানা যে এতিয়া আমি ঈশ্বৰীয় সন্তান হওঁ আকৌ দৈৱী সন্তান হ'মগৈ গতিকে ডিগ্ৰী কম হৈ যাব। এওঁলোক লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰো ডিগ্ৰী কম, কিয়নো এওঁলোকৰ জ্ঞান নাই। জ্ঞান ব্ৰাহ্মণসকলৰ আছে। কিন্তু লক্ষ্মী-নাৰায়ণক অজ্ঞানী বুলি কোৱা নহ'ব। এওঁলোকে জ্ঞানৰ দ্বাৰা এই পদ প্ৰাপ্ত কৰিছে। তোমালোক ব্ৰাহ্মণসকল কিমান উচ্চ হয় আকৌ দেৱতা হোৱাগৈ তেতিয়া একোৱেই জ্ঞান নাথাকে, তেওঁলোকৰ জ্ঞান থকাহেঁতেন দৈৱী বংশত সেয়া পৰম্পৰাগতভাৱে চলি আহিলহেঁতেন। অতি মৰমৰ, কল্পৰ পাচত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলক সকলো ৰহস্য, সকলো যুক্তি শুনায়ে। ট্ৰেনিংত বহিও তোমালোকে ছাৰ্ভিচ কৰিব পাৰা। এখন চিত্ৰৰ ওপৰতেই পৰম্পৰ বহি বাৰ্তালাপ কৰিলে তেতিয়া অনেক আহি একত্ৰিত হ'ব। যিসকল এই কুলৰ হ'ব তেওঁলোকে ভাল দৰে ধাৰণা কৰি প্ৰজা হৈ যাব। ছাৰ্ভিচ কৰিবলৈ চিত্ৰতো বহুত ভাল ভাল আছে। আমি ভাৰতবাসী প্ৰথমে দেৱী-দেৱতা আছিলোঁ, এতিয়াতো একোৱেই নাই। পুনৰ হিষ্ট্ৰী ৰিপিট (পুনৰাবৃত্তি) হয়। মাজত এয়া হৈছে সংগমযুগ, যেতিয়া তোমালোক পুৰুষোত্তম হোৱা। ভাল বাৰু!

অতি মৰমৰ, কল্পৰ পাচত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা-পিতা বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু গুডমৰ্ণিং। আত্মিক পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

*ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ:-**

(1) জ্ঞানৰ কথাৰ বাহিৰে অন্য কোনো কথা মুখেৰে উচ্চাৰিত হ'ব নালাগে। পৰচৰ্চা-পৰিনিন্দাৰ কথা কেতিয়াও শুনিব নালাগে। মুখেৰে যাতে সদায় ৰুল উচ্চাৰিত হৈ থাকে, পাথৰ (কটু বচন) নহয়।

(2) ছাৰ্ভিচৰ (সেৱাৰ) লগতে স্মৃতিৰ যাত্ৰাত থাকি নিজকে নিৰোগী কৰি তুলিব লাগে। অবিনাশী চাৰ্জন (চিকিৎসক) স্বয়ং ভগৱানক আমি পাইছোঁ 21 জন্মৰ কাৰণে নিৰোগী কৰি তুলিবলৈ..... এইটো নিচাত বা আনন্দত থাকিব লাগে।

বৰদান: স্মৃতিৰ যাদু মন্ত্ৰৰ দ্বাৰা সৰ্ব সিদ্ধি প্ৰাপ্ত কৰোঁতা সিদ্ধি স্বৰূপ হোৱা
পিতাৰ স্মৃতিয়েই হৈছে যাদুৰ মন্ত্ৰ, এই যাদুৰ মন্ত্ৰৰ দ্বাৰা যি সিদ্ধি বিচৰা সেয়া প্ৰাপ্ত কৰিব পাৰা। যেনেকৈ স্থূলতো কোনো কাৰ্যৰ সিদ্ধিৰ কাৰণে মন্ত্ৰ জপে, তেনেকৈ ইয়াতো যদি কোনো কাৰ্যত সিদ্ধি বিচৰা তেন্তে এই স্মৃতিৰ মহামন্ত্ৰহে বিধি স্বৰূপ হয়। এই যাদু মন্ত্ৰই চেকেণ্ডত পৰিৱৰ্তন কৰি দিয়ে। ইয়াক সদায় স্মৃতিত ৰাখিবা তেতিয়া সদায় সিদ্ধি স্বৰূপ হৈ যাবগৈ কিয়নো স্মৃতিত থকাতো ডাঙৰ কথা নহয়, সদায় স্মৃতিত থকা - এইটোৱেই ডাঙৰ কথা, ইয়াৰ দ্বাৰাই সৰ্ব সিদ্ধি প্ৰাপ্ত হয়।

স্লোগান: চেকেণ্ডত বিস্তাৰক সাৰ ৰূপত সমাহিত কৰি লোৱা অৰ্থাৎ অন্তিম চাৰ্টিফিকেট (প্ৰমাণ পত্ৰ) লোৱা।

!! ওঁম্ শান্তি !!

ওঁম্ শান্তি!!